

שוחק. אַז מר הדק היטב היטב הדק. מפני שהקול
 יפה לבשרים. פטמה לחצאין פשרה לשדיש ולרביע
 לא שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל אם במדתה
 פשרה לחצאין. ואם חסר אחת מכל סמניה חזב
 מיתה: תניא בר קפרא אחת לששים או לשבעים
 שנה היתה באה של שירים לחצאין: ועוד תני בר
 קפרא. אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם
 יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש.
 מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל דבש לא
 תקטירו ממנו אשה לוי:

מס' יומא דף כ"ג אב"י היה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא
 ואליבא דאבא שאול. מערכה גדולה קודמת למערכה שניה
 של קטרת. ומערכה שניה של קטרת קודמת לסדור שני גזרי
 עצים. וסדור שני גזרי עצים קודם לדשון מזבח הפנימי. ודשון
 מזבח הפנימי קודם להטבת חמש גרות. והטבת חמש גרות
 קודמת לדם התמיד. ודם התמיד קודם להטבת שתי גרות.
 והטבת שתי גרות קודמת לקטרת. וקטרת קודמת לאברים.
 ואברים קודמין למנחה. ומנחה קודמת לחבתין. וחבתין קודמין
 לגססין. וגססין קודמין למוספין. ומוספין קודמין לבזיכין. ובזיכין
 קודמין לתמיד של בין הערבים. שנאמר וערד עליה העלה
 והקטיר עליה חלבי השלמים. עליה השלם כל הקרנות כלם:
 יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי
 צבאות אשרי אדם בושח בד: יי הושיעה המלך
 יעגנו ביום קראנו: אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט
 תסובבני סלה: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים
 כימי עולם וכשנים קדמוניות:

תפלת רבי נחוניא בן הקנה.

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה.

אנא
 רבא

שיר למעלות. אשא עיני אל ההרים מאין יבוא
עזרי. עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: אל יתן
למוט רגלך אל יגום שמך: הנה לא יגום ורא
ייושן שמר ישראל. יי שומך יי צלך על יד ימינך:
יומם השמש לא יכבה וירח בלילה: יי ישמך
מכל רע ישמר את נפשך: יי ישמר צאתך ובואך
מעתה ועד עולם:

הללויה הללו אל בקדשו. הללוהו ברקיע עזו:
הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: הללוהו
בתקיע שופר. הללוהו בגבל וכנור: הללוהו בתוף
ומחול. הללוהו במנים וענב: הללוהו בצלצלי
שמע הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל
יה הללויה: כ"ה ת"י"ה:

למנצח בגנינות מזמור שיר: אלהים יחננו
ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ וירכך
בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך
עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי תשפט
עמים משור ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך
עמים אלהים יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה
יברכנו אלהים אלהינו. יברכנו אלהים וייראו
אתו כל אפסי ארץ:

סדר יום כפור קטן

דער חזן אונד קהל צוגלייך:

קב תפלה לעני כי יעטף ולפני יי ישפוך שיחו:
יי שמעה תפילתי ושועתי אליך תבוא: אל תסתיר
פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום

גדול עוני מנשוא. עצמו פשעי מספר. בושתי וגם גכלמתי
בגנב הנמצא במחפרת:

רבונו של עולם אם עמדתי לפרש את חטאי ולבאדם יכלה
הזמן והם לא יכלו: על איזה מהם אתבע. ועל איזה מהם
אבקש. ועל איזה מהם אתודה. על הכלל או על הפרט על
הגסטרות או על הנגלות. על הראשונות או על האחרונות.
על החדשות או על הישנות. על הטמונות או על הנודעות.
על הנזפרות או על הנשכחות ממני. יודע אני בעצמי שאין
בי לא תודה ולא חכמה. לא דעת ולא תבונה. לא צדקה ולא
ישרות. ולא גמילות חסדים. אבל אני סכל ולא יודע. בער
ולא מבין. גולן ולא נאמן. חיב ולא זכאי. רשע ולא צדיק. רע
ולא טוב. וכל מעשים רעים עשיתי וגם עבירות רעות עשיתי.
ואם אתה הן אותי כמעשי. או לי. וי לי. אהה עלי. אויה על
נפשי. ואם תבקש לנקותי במטהר וכמצרף כסף. לא ישאר
ממני מאומה. כי אני בקש לפני אש. וכעצים יבשים לפני
האור. כסף סיגים מחפה על חרש. הכל הבלים אין בו ממש:
כמה אקדם או מה רפואה אבקש. כבן סוֹרֵר ומורה הייתי.
כעבד מורד על אדוני. כתלמיד חולק על רבו. את אשר טהרת
טמאתי ואשר טמאת טהרתי. את אשר הרת אסרתי. ואשר
אסרת הרתתי. את אשר אהבת שנאתי ואשר שנאת אהבתי.
את אשר הקלת החמרתי. ואשר חמרת הקלתי. את אשר מרבת
רחקתי. ואשר רחקה קרבתתי. אך לא להכעיסך נתבוננתי. ובעזות
מצח באתי לבקש סליחה מלפניך. שמתי פני בכלב. העזתי
מצח כזונה. וגשתי לפניך בבושת פנים. וכן כתוב ומצח אשר
זונה היה לך מאנת הכלם:

רבונו של עולם לא על עצמי בלבד אני מתפלל ומתודה
כי אם בעדי ובעד קהליך העומדים לפניך ואף על פי שאיני
ראוי ולא זכאי להתנדות על עצמי וכל שכן על אחרים. אבל
כי הרבה להאריך אפק ומדתך להעביר קצפה ומנהגך לרחם
על בריותך וביותר לשבים אליך ומודים לפניך ועוזבים
ומתנחמים על פשעיהם ולא מכסים אותם שכן כתוב מכסה
פשעיו לא יצליח ומודה ועוזב ירחם ומציל את נפשו מדינה של
גיהנם: